

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quod temporibus eius iuxta Prophetarum oracula deferunt principes qui
atnea ex progenitorum succeßione Iudaeorum genti imperitabant, & quod
Herodes ex peregrinis primus eorum rex fuerit. Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

„ in Syriam aduentauit: quippe eò à Cæsare missus erat, ut
 „ non modò genti illi ius diceret, ut præter opum cuius-
 „ que & facultatum ut Censor æstimationem faceret. Ac
 „ non multò post subiungit Iudas Gaulanites vir ex ciuita-
 „ te cuius nomen erat Gamala, prognatus vnà cum Sado-
 „ cho Phariseo sibi in societatem ascito, populum ad defe-
 „ ctionem sollicitare maturabat. Hi duo censum illum ni-
 „ hil aliud, quàm aperrum seruitutis iugum eorum ceruici-
 „ bus imposicurum asserebant. Proinde gentem eam ad li-
 „ bertatis suæ propugnationem adhortabantur. In secun-
 „ do item libro historiarum de bella Iudaico conscripta-
 „ rum de eodem viro hæc præterea scribit. Interea tempo-
 „ ris vir quidam nomine Iudas Galileus, regionis illius in-
 „ digenas & habitatores ad defectionem impulit, illisque
 „ admodum turpè esse dixit si Romanis tributum persol-
 „ uere sustinerent: & post obsequium, quod Deo præstare
 „ deberent, mortalium etiàm dominationi se subijcerent.
 „ Hæc Iosephus.

*Quod temporibus eius Iuxta Prophetarum oracula deferunt prin-
 cipes qui antea ex progenitorum successione Iudaeorum genti impe-
 ritabant, & quod Herodes ex peregrinis primus eorum rex fuerit.*

CAPVT VI.

Eodem tempore, cum Herodes primus extero quo-
 dam & peregrino genere ortus, Iudaicæ gentis re-
 gnum obtinuisset, prædictio Prophetica per Moy-
 sen antiquitus prolata, videbatur finè consecuta quæ ait.
 Non deficiet princeps de Iuda, neque dux de femoribus
 „ eius, donec veniat, cui regnum reseruatū sit: quem etiam
 „ expectationem gentium fore commonstrat. Tantisper e-
 „ nim prædictionis Mosaicæ euenta minimè absoluta & per-
 „ fecta sunt, dum sub principibus ex ea gente prognatis
 „ vitæ degendæ potestas esset: qui quidem initium impe-
 „ rij altius ab ipso Moysè ductum capientes, vsq; ad Augu-
 „ sti regnū durauerūt: sub cuius imperio Herodes primus
 „ externæ gētis stirpe procreatus, Iudæarū principatū à Ro-
 „ manis adeptus est. Qui, ut tradit Iosephus, paternū genus
 „ ex Idumæis, maternū aut ex Arabū familia ducebat. Verū
 „ ut Aphricanus scriptor haud quaquā vulgaris, memorat
 „ eius

Gen. 49.

EVSEBII HISTORIAE

eius genus, qui accuratè peruestigant. Antipatro satum ferunt. Hunc autem Herodis cuiusdam Ascalonitæ filium fuisse, qui ex Aedituis (sic enim appellati sunt hi, qui templo Apollinis inservierunt) originem traxit. Qui quidem Antipater, cum adhuc puer esset, captus ab Idumæis latronibus, cum illis, quod reliquum erat vitæ, propter eam traduxit, quod patri eius qui in magna egestate versabatur, ad eum redimendum non satis suppetebat pecuniæ. Ei vero moribus illorum & vitæ institutis educato, postea cum Hircano, summo Iudæorum sacerdote magna intercessit familiaritas. Huius filius erat Herodes ille, qui servatoris nostri tempore vixit. Cum igitur Iudæorum regnum ad Herodem, hominem peregrinum, tandem pervenisset, proforibus iam aderat, secundum Prophetæ oraculum, gentium expectatio: Quippe ex illo tempore principes ac duces, qui successione ab ipso Moyse deriuata, Iudæorum potirentur imperio, deficere & prorsus evanescere videbantur. Nam ante illorum captiuitatem & demigrationem in Babylonem à Saule & Davide exorsi, regum ditioni subijciebantur: ante reges autem magistratus, qui iudices nominati sunt, illorum tempus procurabant: qui quidem proximè post Moysen, & eius successorem Iesum, regnum illorum capescere cœperunt. At postquam Babylone denuò in patriam reuertebantur, eam reipublicam perpetuò tenuerunt, quæ erat partim optimatum partim paucorum prudentia & consilio gubernata. Summi enim sacerdotes summam rerum usque eo administrabant, quoad Pompeius Romanorum dux eo aduentans, Hierusalem acri & violenta obsidione expugnasset, atque ad templi adita progressus, res sacras nefario scelere polluisset. Eum verò, qui auita successione rex simul & summus sacerdos ad id temporis perseverasset (cui nomen erat Aristobulus) vinculis constrictum unà cum liberis Romam misit, atque Hyrcano eius fratri summi sacerdotij munus tradidit. Post illud tempus uniuersa Iudæorum gens facta est Romanis vectigalis. At non longo intervallo interiecto, cum Hyrcanus (in quem vltimum summorum sacerdotum erat deuoluta successio) à Parthis captus ducebatur, primus, ut supra dixi, Herodes externa

surpe

*Iose. li. 14
cap. 8. de
antiq.*

stirpe editus, Iudaicæ gentis imperium Senatus Romani
 & Augusti imperatoris auctoritate obrinuit. Cuius tem-
 poribus cum Christi aduentus euidenter & pro certo in-
 staret, salus etiam gentium, quæ tam diu expectabatur, ex-
 pleta est, earundemque vocatio, iuxta prophetarum ora-
 cula maturè insecuta. Ex quo quidem tempore simul ac
 principes & duces ex Iuda, hoc est, ex Iudæorum familia
 ac gente prognati, rempub. illam regere desistebant, se-
 ries etiam summi sacerdotij, quod secūdum generis pro-
 pinquitatem, & auitam successionem rato ac certo ordi-
 ne solebat cuiq; deferri, ex templo confusione quadam,
 neque id sine causa, labefactata est. Quarum rerū testem
 locupletem habes Iosephum qui narrat, Herodem cum à
 ” Romanis esset regno donatus, non amplius pontifices &
 ” summos sacerdotes ex antiquo creauisse genere, sed abie-
 ” ctis quibusdam & ignobilibus illum honoris gradum de-
 ” tulisse. Eandem item rationem in designandis summis sa-
 ” cerdotibus Archelaum filium eius, & Romanos etiam,
 ” qui post illum Iudæorum regnum adepti sunt, cum He-
 ” rode obseruasse. Idē scriptor porrò declarat, Herodem *Iose. li. 15*
 ” primum sacram summi sacerdotis stolam priuatim apud *cap. 14*
 ” se tenuisse proprio sigillo oclufam: & summis sacerdo- *antiq.*
 ” tibus deinceps illius apud se retinendæ potestatem non
 omninò permisisse. Idemq; eo mortuo fecisse Archelaū,
 reliquosq; Romanos. Atque ista sint à nobis explicata,
 ad declarationem alterius prophetiæ quæ in seruatoris
 nostri Iesu Christi aduentu plenè completa fuit. Nume-
 rum verò septimanarū, quæ vsque ad Christi imperiū cō-
 ficerentur (de quibus alio loco vberius disseruimus) pro-
 phetica Danielis oratio apertè est & nominatim cōplexa.
 Quibus tandem ad exitum perductis, Iudæorum Chrisma
 abolendū fore prædixit propheta. Atq; istud planè tem-
 pore illo, quo Seruator noster Christus in hanc lucē edi-
 tus est, perfectum & absolutum esse constat. Hæc igitur
 ad temporum veritatem cumprobendam, sint à nobis ne-
 cessario obseruata.